

Sygn. akt III AUa 125/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jadwiga Radzikowska
Sędziowie:	SSA Maria Szaroma SSA Feliksa Wilk (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Dorota Stankowicz

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2013 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **J. H.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.**

o wartość kapitału początkowego

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach Wydziału V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 5 grudnia 2012 r. sygn. akt V U 1246/12

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 125/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 grudnia 2012 roku Sąd Okręgowy w Kielcach V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. z dnia 13 września 2012 roku w ten sposób, że doliczył J. H. do wartości kapitału początkowego okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w C. od 1 lutego 1991 roku do 30 czerwca 1991 roku.

Sąd I instancji ustalił, że wnioskodawca urodził się w dniu (...)roku. Decyzją z dnia 13 września 2012 roku organ rentowy ustalił dla niego kapitał początkowy na dzień 1 stycznia 1999 roku, przyjmując podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie (...)złoty ustaloną decyzją z dnia 8 października 2009 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 116,78% (wyliczony z 10 lat od 1 stycznia 1980 roku do 31 grudnia 1989 roku), natomiast okresy składkowe przyjęto w łącznym wymiarze 26 lat, 9 miesięcy i 18 dni, to jest 321 miesięcy. Przy

ustalaniu wartości kapitału początkowego organ rentowy nie uwzględnił m.in. okresu od 1 lutego 1991 roku do 30 czerwca 1991 roku.

Sąd Okręgowy ustalił również, że od 31 maja 1978 roku do 30 września 1992 roku wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w C. na stanowisku spawacza ponadpodstawowego. W dniu 28 października 1997 roku były pracodawca wystawił mu świadectwo pracy potwierdzające powyższy okres zatrudnienia. W trakcie tego zatrudnienia w okresie od 2 lutego 1991 roku do 30 czerwca 1991 roku został oddelegowany przez macierzysty zakład do pracy na kontrakcie za granicą. Wystawiono mu wewnętrzne świadectwo pracy obejmujące okres pracy na kontrakcie od 14 lipca 1991 roku do 30 czerwca 1992 roku.

W tym stanie rzeczy Sąd I instancji uznał, że złożone przez wnioskodawcę odwołanie jest zasadne. Wskazując na treść art. 173 ust. 1 oraz art. 174 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach w Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz. U. z 2009 roku Nr 153, poz. 1227 ze zm.) stwierdził, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na ustalenie kapitału początkowego wnioskodawcy z uwzględnieniem okresu od 1 maja 1991 roku do 30 czerwca 1992 roku, stanowiącego okres wykonywania pracy na kontrakcie. Nie budzi bowiem wątpliwości, iż pracodawca oddelegowywał wnioskodawcę do pracy za granicą, co potwierdza wewnętrzne świadectwo pracy z dnia 30 czerwca 1992 roku oraz umowy o pracę za granicą, między innymi z dnia 23 maja 1991 roku do B.. Jednostką kierującą pracownika był zawsze pracodawca - (...) Przedsiębiorstwo (...), a ponadto w świadectwie pracy z dnia 28 października 1997 roku były pracodawca potwierdził cały okres zatrudnienia od 31 maja 1978 roku do 30 września 1991 roku, zarówno w Polsce, jak i za granicą. Konkludując Sąd Okręgowy przyjął, że zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do uwzględnienia przy ustalaniu kapitału początkowego okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w C. od 1 lutego 1991 roku do 30 czerwca 1991 roku i w tym zakresie zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego, orzekając na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

W apelacji od powyższego wyroku organ rentowy zarzucił naruszenie prawa materialnego, to jest art. 174 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poprzez nieuzasadnione doliczenie do wartości kapitału początkowego okresu od 1 lutego 1991 roku do 30 czerwca 1991 roku. W oparciu o tak sformułowany zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie odwołania, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu apelacji podniósł, iż świadectwo pracy oraz legitymacja ubezpieczeniowa potwierdzają ciągłość ubezpieczenia od 31 maja 1978 roku do 30 września 1991 roku, natomiast z kart wynagrodzeń wynika, iż w okresie od stycznia 1991 roku do czerwca 1991 roku wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie pracownika delegowanego, co świadczy o rozbieżnościach w dokumentacji. Powołane przez Sąd Okręgowy dowody potwierdzają jedynie, iż w okresie od 14 lipca 1991 roku do 30 czerwca 1992 roku wnioskodawca został przez jednostkę macierzystą skierowany do pracy za granicą i nie odnoszą się do wcześniejszego okresu zatrudnienia. W toku niniejszej sprawy nie przedłożono dokumentacji potwierdzającej wykonywanie w spornym okresie pracy w ramach kontraktu zagranicznego w postaci angażu, umów, czy też delegacji do wykonywania pracy na kontrakcie za granicą. W tej sytuacji brak jest podstaw do doliczenia spornego okresu zatrudnienia od 1 lutego 1991 roku do 30 czerwca 1991 roku do wartości kapitału początkowego.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje.

Apelacja jest bezzasadna.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie dotyczył kwestii uwzględnienia przy ustalaniu kapitału początkowego okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w C. od 1 lutego 1991 roku do 30 czerwca 1991 roku.

Należy przyznać Sądowi I instancji rację, iż zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy pozwala na zaliczenie spornego okresu zatrudnienia do posiadanych przez wnioskodawcę okresów składkowych, uwzględnianych przy ustalaniu kapitału początkowego. Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia w tym przedmiocie, przy ich dokonywaniu należycie ocenił moc dowodową zebranych w aktach sprawy dokumentów oraz właściwie zinterpretował przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przepisy prawa, adekwatne do podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

W związku z tym zaprezentowane przez Sąd I instancji stanowisko zasługuje na pełną akceptację. Trafnie Sąd Okręgowy podniósł, iż wedle art. 174 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych kapitał początkowy ustala się na zasadach odpowiadających regułom ustalania podstawy wymiaru oraz wysokości świadczeń emerytalno – rentowych. Zgodnie natomiast z treścią § 21 ust. 1 i ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno- rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 49 ze zm.) środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia są pisemne zaświadczenia zakładów pracy, wydane na podstawie posiadanych dokumentów, oraz legitymacje ubezpieczeniowe, a także inne dowody z przebiegu ubezpieczenia, w tym również legitymacje służbowe, legitymacje związków zawodowych, umowy o pracę, wpisy w dowodach osobistych oraz pisma kierowane przez zakłady pracy do pracownika w czasie trwania zatrudnienia, przy czym w postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia co do środków dowodowych stwierdzających okresy zatrudnienia oraz wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określone w przepisach tego rozporządzenia.

W realiach niniejszej sprawy wnioskodawca należycie udokumentował zakwestionowany przez organ rentowy okres zatrudnienia. W pierwszej kolejności wypada odnotować, że sporny okres wykonywania przez wnioskodawcę pracy na tzw. eksporcie został objęty świadectwem wystawionym przez pracodawcę kierującego go do pracy za granicą ((...) Przedsiębiorstwo (...) w C.) z dnia 28 października 1997 roku, w którym zakład pracy poświadczył cały okres zatrudnienia ubezpieczonego począwszy od 31 maja 1978 roku do 30 września 1991 roku, a zatem również nieuwzględniony w zaskarżonej decyzji okres pracy na tzw. eksporcie. Cały okres zatrudnienia w ww. przedsiębiorstwie został również ujęty w przedłożonej przez wnioskodawcę legitymacji ubezpieczeniowej i książce spawacza, natomiast fakt świadczenia przez niego pracy za granicą w ramach oddelegowania przez macierzysty zakład pracy - (...) Przedsiębiorstwo (...) w C. Biuro Eksportu - potwierdzają zalegające w aktach sprawy umowy o pracę z dnia 23 maja 1991 roku, z dnia 2 stycznia 1990 roku oraz z dnia 31 grudnia 1990 roku. Powyższe umowy o pracę nie odnoszą się wprawdzie do całego pominiętego przez organ rentowy okresu zatrudnienia na tzw. eksporcie od 1 lutego 1991 roku do 30 czerwca 1991 roku, niemniej jednak w połączeniu ze świadectwem pracy, legitymacją ubezpieczeniową i legitymacją spawacza, a nadto z wpisami w kartach wynagrodzeń, z których wynika fakt pobierania przez wnioskodawcę w spornym okresie wynagrodzenia pracownika delegowanego, nie pozostawiają wątpliwości co do pozostawiania przez niego w zatrudnieniu w (...) Przedsiębiorstwie (...) w C.. Odmienne stanowisko apelującego jest nieuzasadnione.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do ustalenia kapitału początkowego wnioskodawcy, przy uwzględnieniu okresu pracy wykonywanej za granicą w ramach zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w C. od 1 lutego 1991 roku do 30 czerwca 1991 roku. Zaskarżony wyrok jest prawidłowy, zaś podniesione w apelacji zarzuty nie są zasadne.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.